

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 29Cb/191/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118298560
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Ilenin
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:6118298560.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudcom JUDr. Lukášom Ileninom v spore žalobcu Dušana Vykoukala, podnikajúceho pod obchodným menom U. W., s miestom podnikania v Z. - W., H. dvor XXX, E.: 10 818 839, zastúpeného AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kmeťova 26, IČO: 47 237 406, proti žalovanej KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, zastúpenej JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábřeží 8/A, o zaplatenie 601,46 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 600,50 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 426,29 eura od 01.02.2018 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 174,21 eura od 19.05.2018 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu žalobcu zamietla.

III. Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 99,68 %, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 601,46 eura s príslušenstvom a náhradu trov konania. V návrhu uviedol, že 22.11.2017 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle D. D. O.: Z (ďalej aj „motorové vozidlo 1/“), ktoré v tom čase patrilo X/“). N. (ďalej aj „poškodený 1/“). Škodu spôsobil vodič iného motorového vozidla, ktoré v čase škodovej udalosti bolo povinne zmluvne poistené za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovanej. Opravu poškodeného motorového vozidla 1/ vykonal žalobca. Za opravu vystavil faktúru č. 2018001 znejúcu na sumu 1.642,22 eura. Oznámením o poistnom plnení z 10.01.2018 a z 18.01.2018 bolo žalovanou oznámené ukončenie šetrenia škodovej udalosti a bola priznaná náhrada škody v sume 1.215,93 eura. Žalovaná tak znížila plnenie o 427,25 eura z dôvodu neprimerane účtovanej práce. Dňa 14.03.2018 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle X/“), L. O.: Z (ďalej aj „motorové vozidlo 2/“), ktoré v tom čase patrilo Ing. F. V. (ďalej aj „poškodený 2/“). Škodu spôsobil vodič iného motorového vozidla, ktoré v čase škodovej udalosti bolo povinne zmluvne poistené za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovanej. Opravu poškodeného motorového vozidla 2/ vykonal žalobca. Za opravu vystavil faktúru č. 2018017 znejúcu na sumu 529,51 eura. Oznámením o poistnom plnení zo 04.05.2018 bolo žalovanou oznámené ukončenie šetrenia škodovej udalosti a bola priznaná náhrada škody v sume 355,30 eura. Žalovaná tak znížila plnenie o 174,21 eura z dôvodu neprimerane účtovanej práce a z dôvodu nepredloženia nadobúdacieho dokladu - priznaný alternatívny diel. Nepripravené sumy boli zo strany poškodeného 1/ a 2/ zmluvami o postúpení pohľadávky z 09.02.2018 a z 22.05.2018 postúpené na žalobcu. Podľa žalobcu skutočnosti uvedené žalovanou v

oznámeniach o poistnom plnení nemajú zákonný podklad a ich cieľom je vyhnúť sa vyplateniu celého nároku na náhradu škody. Žalovaná je povinná uhradiť skutočnú škodu, ktorá vznikla poškodením motorového vozidla 1/ a 2/. Skutočná škoda má byť priznaná vo výške nákladov za reálne vykonané opravy, ktoré boli nevyhnutné v dôsledku škodových udalostí. Pokiaľ žalovaná nepriznala náhradu škody za nedoloženie nadobúdacieho dokladu, tak tento jej bol riadne doložený 24.04.2018. Nedôvodné je aj zníženie poskytnutej náhrady škody z dôvodu neprimerane účtovanej ceny práce, pretože cena práce 30 eur je v porovnaní s inými servismi v danom regióne výhodnejšia alebo porovnateľná. Poukázal na cenníky mechanických a lakovacích prác Auto Gábiel, s.r.o. Košice - 32 eur / 36 eur bez DPH za normohodinu, Moris Slovakia s.r.o. - 32,50 eura / 40/83 eura bez DPH za normohodinu, MOTOR - CAR Košice s.r.o. - 41,18 eura bez DPH. Uplatnil si preto nárok na náhradu škody v sume 601,46 eura súdnou cestou, pričom požadoval aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 427,25 eura od 01.02.2018 do zaplatenia a zo sumy 174,21 eura od 19.05.2018 do zaplatenia. Tvrdenia preukazoval zmluvou o postúpení pohľadávky z 09.02.2018 a z 22.05.2018, faktúrou č. 2018017 z 25.04.2018 a č. 2018001 z 02.01.2018, kalkuláciou č. 2018019 a č. 20170029, oznámením o poistnom plnení zo 04.05.2018, z 10.01.2018 a 18.01.2018, dodacím listom č. 2018 3040295DOL, zákazkovým listom č. ZAK2018/016 a č. ZAK2017/046, listinou „registrácie novách osobných automobilov v SR“, cenníkmi servisov. Na základe tvrdení žalobcu a predložených listinných dôkazov Okresný súd Banská Bystrica vydal 10.07.2018 platobný rozkaz sp. zn. 1Up/418/2018, ktorým návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovel.

2. Proti platobnému rozkazu podala žalovaná odpor. V odpore uviedla, že nárok žalobcu v celom rozsahu neuznáva a považuje ho za nedôvodný. Návrh žalobcu označila za nespĺňajúci kritéria požadované § 132 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“). Namietala nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Poškodený 1/ a 2/ mali totiž voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre, a teda predstavovali dlžníka žalobcu. Za daných okolností preto poškodený 1/ a 2/ nemohli so žalobcom platne uzatvoriť zmluvy o postúpení pohľadávky. Zmluvy o postúpení pohľadávky zároveň považovala za absolútne neplatný právny úkon, v ktorých absentuje prejav vôle poškodeného 1/ a 2/ postúpiť pohľadávku. Pokiaľ ide o priznané plnenia poukázala na oznámenia o poistnom plnení. Nároky žalobcu označila preto za nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné.

3. K odporu žalovanej sa vyjadril žalobca podaním zo 06.08.2018, v ktorom zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu. K námietke žalovanej o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu uviedol, že pohľadávka, ktorých zaplatenie je predmetom sporu medzi žalobcom a žalovanou, a ktoré boli postúpené, predstavujú nárok na náhradu škody vyplývajúci z krátenia poistných plnení. Nárok na náhradu škody vzniká okamihom vzniku škody a neviaže sa na opravu motorového vozidla. Právna skutočnosť podmieňujúca vznik nároku je vznik škodovej udalosti. Poškodení ako veritelia postúpili krátený nárok na náhradu škody, ktoré mali voči žalovanej ako dlžníci, pričom faktúry žalobcu predstavujú len vyčíslenie škody. Zmluvy o postúpení pohľadávky označil za také, ktoré majú všetky náležitosti vyžadované právnymi predpismi. Napokon zdôraznil, že žalovaná neuviedla relevantný dôvod, pre ktorý by žalobca nemal právo na uplatnený nárok.

4. Žalovaná svoje procesné právo vyjadriť sa k vyjadreniu žalobcu nevyužila.

5. V spore súd rozhodol rozsudkom sp. zn. 29Cb/191/2018 zo 07.10.2019 tak, že žalobu žalobcu zamietol a žalovanej priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Dôvodom zamietnutia žaloby bol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, pretože poškodení síce platne postúpili na žalobcu pohľadávky voči žalovanej titulom náhrady škody, ale tieto v čase rozhodnutia súdu neexistovali, pretože faktúry za opravu motorových vozidiel neboli uhradené. Žalobca si tak uplatnil svoj nárok predčasne, v momente keď tento nárok neexistuje, aj keď nie je vylúčené, že takáto pohľadávka voči žalovanej existovať bude a to potom, čo poškodení zaplatia žalobcovi cenu opravy poškodených motorových vozidiel.

6. Proti v predchádzajúcom bode označenému rozsudku podal žalobca odvolanie o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 2Cob/48/2020 z 05.04.2022 (ďalej aj „rozhodnutie odvolacieho súdu“) tak, že odvolaním napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V rámci odôvodnenia v bode 21. odvolací súd uviedol: „Predloženými zmluvami o postúpení pohľadávok, uzavretými medzi poškodenou/poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, došlo k postúpeniu pohľadávok následne uplatňovaných žalobou (a tým aj k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným a žalobcom), pričom postúpením predmetných pohľadávok, ktoré aj s

poukazom na znenie ustanovenia § 525 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka nepredstavuje exces z pohľadávok, postúpenie ktorých je zákonom aprobované - bola založená aktívna vecná legitímácia žalobcu v predmetnom sporovom konaní. Vo vzťahu k namietanej neplatnosti predmetných zmlúv o postúpení pohľadávky odvolací súd uvádza, že absolútne neplatným je právny úkon vtedy, ak nie je urobený slobodne, vážne, určite, zrozumiteľne a bez možného predmetu plnenia (§ 37 Občianskeho zákonníka). Zmluvné strany v danom prípade jednak s poukazom na ustanovenie čl. III bod 4 zmluvy výslovne uviedli, že prejav ich vôle je slobodný a vážny, pričom z obsahu zmluvy je zároveň možné vyvodiť, že sa jedná o zrozumiteľný právny úkon obsahujúci predmet plnenia, ktorým je postúpenie nezaplatenej pohľadávky v konkrétnej sume ako rozdielu medzi fakturovanou sumou v zmysle faktúry za opravu motorového vozidla postupcu po škodovej udalosti a sumou už vyplatenou žalovaným. Uvedené skutočnosti tak preukazujú dostatočnú identifikáciu predmetu zmluvy, na základe ktorej nemôže dôjsť ani k jeho prípadnej zámene. Predmetnú zmluvu o postúpení pohľadávky je tak jednoznačne možné definovať ako platný právny úkon, od ktorého je možné odvodiť aktívnu vecnú legitímáciu žalujúcej strany sporu v danom sporovom konaní.“

7. Súd nariadil pojednávanie na deň 05.08.2022, ktoré sa konalo v prítomnosti sporových strán. Žalobca zotrval na písomných podaniach, aktívna vecná legitímácia žalobcu je daná a zníženie náhrady škody bolo nedôvodné. Žalovaná zotrvala na nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, odvolací súd sa nesprávne vysporiadal s nárokom uplatneným v tomto spore. V predmetných zmluvách o postúpení pohľadávok absentuje prejav vôle postúpiť pohľadávku. Zmluvy boli dohodnuté ako odplatné, žalobca nepredložil osobitnú dohodu o odplate, a preto sú tieto zmluvy neplatné pre ich neurčitost'. Poškodení nevyňali žiadne náklady na opravu motorových vozidiel, keďže faktúry za opravu neuhradili. Cenníky predložené žalobcom sa netýkajú konkrétnych poškodených motorových vozidiel.

8. Súd následne uvádza relevantné právne posúdenie. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

9. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

10. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej aj „nariadenie“) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu bola vo výške 0%.

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“), ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na poistenie zodpovednosti osobitné predpisy.

12. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

13. Podľa § 4 ods. 4 zákona o PZP poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

15. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

16. Podľa § 255 ods. 1 a 2 C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

17. Podľa § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Podľa § 391 ods. 2 C. s. p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

19. Súd aplikoval citované právne normy na zistený skutkový stav. V prvom rade súd uvádza, že nezistil žalovanou namietané porušenie § 132 C. s. p., čo je zrejmé už z toho, že v konaní pokračoval a vec meritórne prejednal. Súd poukazuje na rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorý uviedol, že „Za nemenej dôležité však odvolací súd považuje za potrebné poukázať aj na skutočnosť, že z obsahu spisu mal za preukázané, že ku škodovým udalostiam, ktoré sú konkretizované vyššie prišlo a na motorových vozidlách tam označených bola spôsobená škoda, zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkami motorového vozidla, ktorého vodič zavinil kolíziu a spôsobil škodu bola poistená, poškodené motorové vozidlá boli opravené a náklady na ich opravu, vyúčtované faktúrami uhradené neboli. To teda znamená, že poškodeným boli poškodenia motorových vozidiel odstránené, teda poškodené motorové vozidlá boli uvedené do predošlého stavu a na strane poškodených existuje záväzok voči žalobcovi (autoservis) na zaplatenie ceny opravy motorových vozidiel. V predmetnej sporovej veci postúpil postupca pohľadávku voči žalovanému, ktorá mala byť vyplatená titulom nároku na poistné plnenia z poistných udalostí na žalobcu, aby ju ten priamo mohol vymáhať od žalovaného. Odvolací súd nepovažuje obranu žalovaného, ktorá spočíva v tom, že žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby, za dôvodnú. Vznik nároku na poistné plnenie nastal samotnou škodovou udalosťou v dôsledku poškodenia motorových vozidiel, pričom nárok na náhradu škody vznikol poškodenému už momentom škodovej udalosti, v dôsledku čoho má nárok na úhradu účelných nákladov, ktoré mu vznikli v spojení s touto poistnou udalosťou.“. Nie je teda sporné, že 22.11.2017 a 14.03.2018 prišlo k škodovým udalostiam, pri ktorých bola na motorovom vozidle X/D., O.: Z a N. L., O.: Z spôsobená škoda, pričom zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, ktorých vodič zavinil kolíziu a spôsobil škodu na motorovom vozidle 1/ a 2/, bola poistená u žalovanej. Rovnako strany nesporevali opravu poškodeného motorového vozidla 1/ a 2/ v autoservise žalobcu, za ktorú bola vystavená faktúra č. 2018001 č. 2018017.

20. Následne sa súd zaoberal aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu. Zmluvou o postúpení pohľadávky uzatvorenou 09.02.2018 medzi poškodeným 1/ ako postupcom a žalobcom ako postupníkom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku vo výške 427,25 eura, ktorú mal voči žalovanej z dôvodu poistnej udalosti č. 9526803853 zo dňa 22.11.2017, v dôsledku ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla 1/. Predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky bola nezaplatená časť pohľadávky vo výške 427,75 eura predstavujúca rozdiel medzi fakturovanou škodou a škodou reálne uhradenou žalovanou a príslušenstvo pohľadávky. Zmluvou o postúpení pohľadávky uzatvorenou 22.05.2018 medzi poškodeným 2/ ako postupcom a žalobcom ako postupníkom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku vo výške 174,21 eura, ktorú mal voči žalovanej z dôvodu poistnej udalosti č. 9565561658 zo dňa 14.03.2018, v dôsledku ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla 2/. Predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky bola nezaplatená časť pohľadávky vo výške 174,21 eura predstavujúca rozdiel medzi fakturovanou škodou a škodou reálne uhradenou žalovanou a príslušenstvo pohľadávky.

21. Z obsahu zmlúv o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a poškodeným 1/ a 2/ tak plynie, že predmetom postúpenia bol nárok poškodeného voči žalovanej spočívajúci v dopltení zníženej náhrady škody, a práve tento nárok bol predmetnými zmluvami postúpený žalobcovi. Predmetom postúpení teda nebol dlh poškodeného 1/ a 2/ voči žalobcovi z titulu opravy poškodeného motorového vozidla 1/ a 2/. Pohľadávku poškodeného 1/ a 2/ na náhradu škody nemožno zamieňať so záväzkom poškodeného, ktorý vznikol zo samostatného zmluvného vzťahu v súvislosti s opravou poškodeného motorového vozidla. Nemožno preto súhlasiť s tvrdením žalovanej, že žalobca nemá aktívnu vecnú legitimáciu z dôvodu, že by predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky mal byť dlh poškodeného 1/ a 2/ voči žalobcovi. Boli postúpené konkrétne nároky na náhradu škody v presne stanovenej výške. Zmluvy o postúpení pohľadávky tak mali spôsobiť predmet postúpenia. Zároveň účastníci zmluvy sú riadne

označení; postúpená pohľadávka je jednoznačne identifikovateľná; predmet zmluvy je riadne určený. Z obsahu zmlúv vyplýva prejav vôle zmluvných strán. Postupca (poškodený 1/ a 2/) v uvedenom prípade vyjadril svoju vôľu postúpiť pohľadávku na postupníka (žalobcu), a to vyjadrením súhlasu s výškou a špecifikáciou postupovanej pohľadávky. Taktiež v článku III predmetných zmlúv zmluvné strany (teda postupca a postupník) vyhlásili, že zmluva predstavuje ich skutočnú, slobodnú a vážnu vôľu a na znak súhlasu ju podpisujú. Na základe uvedeného možno jednoznačne konštatovať, že postupca prejavil svoju vôľu pohľadávku postúpiť. Možno preto uzavrieť, že samotná škoda vznikla poškodenému 1/ a 2/ momentom vzniku škodovej udalosti, pričom faktúry vystavené žalobcom slúžia len na preukázanie výšky škody, nie však vzniku samotnej škody. Právo na náhradu škody vzniká už samotným vznikom škody a nie až opravou poškodeného motorového vozidla 1/ a 2/. Výška nároku na poskytnutie náhrady škody sa odvíja od výšky vzniknutej škody. Žalobca žiada iba zaplatiť sumu za skutočne vykonané a fakturované opravy. Nie je sporné, že faktúru č. 2018001 č. 2018017 vystavil žalobca poškodenému 1/ a 2/, teda na základe faktúry mal plniť poškodený 1/ a 2/ žalobcovi. Žalobca nemohol faktúry vystaviť priamo žalovanej, pretože s ňou nebol v žiadnom právnom vzťahu. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok jednoznačne vyplýva, že poškodený 1/ a 2/ postúpili na žalobcu ako postupníka nezaplatenú časť pohľadávky voči žalovanej. Nešlo teda o postúpenie pohľadávky z vyššie označených faktúr, ako sa to nesprávne snaží interpretovať žalovaná. Navyše je súd v tejto otázke viazaný (bod 18. tohto rozsudku) právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý je uvedený v bode 6. tohto rozsudku, podľa ktorého „Predmetnú zmluvu o postúpení pohľadávky je tak jednoznačne možné definovať ako platný právny úkon, od ktorého je možné odvodiť aktívnu vecnú legitímáciu žalujúcej strany sporu v danom sporovom konaní.“. Ak žalovaná namietala absolútnu neplatnosť zmlúv o postúpení pohľadávky z dôvodu, že v zmluve nie je špecifikovaná odplata, tak táto jej námietka nemôže nijako zmeniť záväznosť rozhodnutia odvolacieho súdu pre súd prvej inštancie. Aj keď v bode 21. rozhodnutia odvolacieho súdu sa odvolací súd osobitne argumentačne s týmto tvrdením žalovanej nezaoberal (bolo prednesené až na pojednávaní konanom 05.08.2022), tak posudzoval zmluvy o postúpení pohľadávok ako celok, keďže ich vyhodnotil ako platný právny úkon. Po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu sa skutkový stav nijako nezmenil, žalovaná namietala absolútnu neplatnosť dotknutých právnych úkonov, na ktorú súd prihliada ex offico. Ak teda zmluvy o postúpení pohľadávok boli podrobené prieskumu odvolacieho súdu so záverom o ich platnosti a existencii aktívnej vecnej legitímácie žalobcu tak súd prvej inštancie je týmto názorom viazaný a akékoľvek námietky v tomto smere zo strany žalovanej sú nedôvodné.

22. Následne sa súd zaoberal uplatneným nárokom. Na základe oznámenia o poistnom plnení z 18.01.2018 bola poškodenému 1/ poskytnutá náhrada škody (v spojení s oznámením o poistnom plnení z 10.01.2018) v sume 1.215,93 eura. Nepriznaná časť 426,29 eura predstavovala neprímerane účtovanú prácu. Na základe oznámenia o poistnom plnení zo 04.05.2018 bola poškodenému 2/ poskytnutá náhrada škody v sume 355,30 eura. Nepriznaná časť 174,21 eura bez DPH predstavovala neprímerane účtovanú prácu a priznanie alternatívneho dielu (nedoloženie nadobúdacieho dokladu).

23. Skutočnou škodou na veci je taká ujma, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodovou udalosťou, a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré je treba vynaložiť na uvedenie veci do predošlého stavu. Poškodenie motorového vozidla preto predstavuje skutočnú škodu, pretože majetkový stav poškodeného sa znižuje práve o hodnotu, ktorú v dôsledku poškodenia vozidla stráca. Na náhradu škody má poškodený právo bez ohľadu na to, ako s poškodeným vozidlom naloží, teda či ho opraví alebo nie, pretože účelom náhrady škody je reparať zníženie majetkového stavu. Spôsob akým poškodený reaguje na poškodenie motorového vozidla je okolnosťou so škodovou udalosťou nesúvisiacou, a preto sa do náhrady škody nepremieta. Výnimkou je situácia, kedy si poškodený nechá vozidlo opraviť, vtedy sa poškodenému umožňuje vyčíslieť výšku škody cenou opravy. Uplatňuje sa reparačný charakter náhrady škody, keďže náhrada má smerovať primárne ku kompenzácii vzniknutej ujmy.

24. K nutnosti a účelnosti vynaložených nákladov na opravu motorového vozidla pristupuje samotná skutočnosť, že poškodenému z titulu škodovej udalosti bol nanútený skutkový a právny stav, kedy nemohol užívať svoje motorové vozidlo, pretože si vyžadovalo opravu. Koncepcia náhrady škody ale vychádza zo záverov, že má byť nahradená cena opravy, ktorá je obvyklá, teda nie cena najnižšia alebo cena podľa individuálnych výpočtov zamestnanca žalovanej, pretože v dôsledku poškodenia motorového vozidla dochádza k závažnému zásahu do vlastníckeho práva vlastníka poškodeného vozidla v podobe straty možnosti jeho riadneho užívania. Pokiaľ ide o cenu opravy poškodeného motorového vozidla, túto je možné považovať za neprímerane vysokú vtedy, ak výrazne vybočuje z

cenového pásma v danom mieste a čase. Pri posudzovaní ceny obvyklej je potrebné vychádzať z celého cenového pásma, teda aj najnižších ako aj najvyšších cien. Preto pokiaľ cena opravy z tohto pásma výrazne nevybočuje je potrebné ju akceptovať ako cenu obvyklú. Poškodený navyše nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode (škodovej udalosti) hľadať najlacnejší servis a podrobne skúmať podmienky opravy. Predsa poškodený bol obmedzený už samotným poškodením vozidla, nie je dôvod, aby zavinením inou osobou bol obmedzovaný ešte o to viac, aby hľadal a porovnával autoservisy a domáhal sa informácií o výške ich marže, či preukazovania originality a nadobúdacích cien náhradných dielov. Ide o údaje, ktoré autoservis ani nemá povinnosť poškodenému uviesť. Na druhej strane poisťovňa z povinného zmluvného poistenia nenahrádza sumu za opravu v absolútne nelimitovanej výške. Týmto limitom je ako bolo vyššie uvedené obvyklosť ceny opravy, resp. jednotlivých náhradných dielov.

25. Žalobca predložil faktúru č. 2018001 z 02.01.2018 znejúcu na sumu 1.642,22 eura s DPH a k nej prislúchajúcu kalkuláciu č. 20170029, podľa ktorej účtoval za normohodinu práce sumu vo výške 30 eur bez DPH. Podľa faktúry č. 2018017 z 25.04.2018 znejúcej na sumu 529,51 eura a k nej prislúchajúcej kalkulácie č. 2018019 bola rovnako účtovaná normohodina práce vo výške 30 eur. V zmysle oznámenia o poistnom plnení zo 04.05.2018 žalovaná priznala len normohodinu v sume 16,67 eura bez DPH. V oznámení o poistnom plnení z 10.01.2018 a z 18.01.2018 žalovaná len uviedla, že priznáva primerané náklady na opravu bez bližšieho zdôvodnenia. V rámci súdneho konania žalovaná neprodukovala žiadne dôkazy na preukázanie obvyklosti normohodiny vo výške 16,67 eura bez DPH, resp. primeranosti nákladov. Naproti tomu žalobca predložil listinu registrácii nových automobilov v SR, podľa ktorej poškodené motorové vozidlo 1/ Q. patrí do kategórie C a poškodené motorové vozidlo 2/ (L.) do kategórie B. Podľa predloženého cenníku Auto Gábrriel, s.r.o. je výška normohodiny pri vozidlách kategórie B 29 eur bez DPH / 34 eur bez DPH, pri vozidlách kategórie C 32 eur bez DPH / 36 eur bez DPH. Podľa cenníku Moris Slovakia s.r.o. je výška normohodiny pri vozidlách kategórie B a C 39 eur / 49 eur. Napokon podľa cenníku MOTOR - CAR Košice s.r.o. začína výška normohodiny od 36,97 eura bez DPH. Žalobca je povinný preukázať, že ním účtovaná suma za normohodinu práce 30 eur bez DPH je sumou obvyklou nevybočujúcou z cenového pásma. Na základe uvedených listinných dôkazov jednoznačne vyplýva, že žalobcom účtovaná cena za normohodinu práce nijako nevybočuje z cien iných opravovní opravujúcich motorové vozidlá spadajúce do rovnakej kategórie. Žalovaná ničím nepreukázala, že ňou priznaná suma za normohodinu práce je obvyklou a neprodukovala žiadny dôkaz. Neoprávnene preto znížila poškodenými požadovanú náhradu škody. Za rovnako neoprávnene považuje súd zníženie náhrady škody za náhradný diel (v zmysle oznámenia o poistnom plnení zo 04.05.2018), ktorý ani len nie je špecifikovaný. Podľa kalkulácie č. 2018019 z 19.04.2018 bol použitý náhradný diel držiak ľ nárazníka z č. 52576 02070 v sume 57,50 eura bez DPH a ochrana bočnice z ľ č. 58742 02080 v sume 11 eur bez DPH. Žalobca predložil dodací list k držiaku označeného kódom ZZZ5257602070 (číselne sa zhodujúcim s kalkuláciou) v sume 57,50 eura bez DPH, t. j. v rovnakej sume ako je účtované v kalkulácii. V oznámení o poistnom plnení je uvedené jednotné číslo - nedoložený nadobúdací doklad - priznaný alternatívny diel, a teda ak žalovaná nijako nesporeovala predložený doklad tak je potom nesporné, že náhrada škody bola znížená práve pri držiak ľ nárazníka z. Keďže bol náhradný diel účtovaný v rovnakej sume ako bol zakúpený je akékoľvek zníženie náhrady škody neoprávnene. Okrem toho žalovaná nemá žiadny podklad, aby od poškodených požadovala nadobúdacie doklady. Smerodajné je len to, či použitý náhradný diel nevybočuje z hľadiska obvyklosti účtovanej ceny za tento náhradný diel. Žalovaná ani len netvrdila neprimeranú sumu za náhradný diel.

26. Priznaná náhrada škody, ktorá bola zo strany žalovanej neoprávnene znížená je tak v sume 600,50 eura. Táto suma pozostáva zo sumy 174,21 eur (oznámenie o poistnom plnení zo 04.05.2018; nedôvodne znížená normohodina a suma za náhradný diel) a zo sumy 426,29 eura (oznámenie o poistnom plnení z 10.01.2018 a z 18.01.2018; nedôvodne znížená normohodina). Súd žalobu žalobcu ale zamietol v časti o zaplatenie 0,96 eura, pretože podľa oznámenia o poistnom plnení z 10.01.2018 a z 18.01.2018 došlo pri sume 1.642,22 eura k poskytnutiu náhrady škody vo výške 850,96 eura a 364,97 eura, t. j. neuhradená ostala suma 426,29 eura. Žalobca požadoval 427,25 eura keďže vychádzal z nesprávneho matematického prepočtu žalovanej uvedenom v oznámení o poistnom plnení z 18.01.2018, v ktorom žalovaná uviedla, že odpočítava už vyplatenú sumu 850 eur, pričom ale podľa oznámenia o poistnom plnení z 10.01.2018 vyplatila 850,96 eura. Súd preto zamietol žalobu žalobcu v sume 0,96 eura a k tomu prislúchajúcemu úroku z omeškania. Možno preto uzavrieť, že žalobca dostatočne pri náhradnom diely držiak ľ nárazníka z a výšky normohodiny preukázal nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov na opravu motorového vozidla 1/ a 2/, a to predloženými faktúrami, kalkuláciou,

nadobúdacím dokladom a cenníkmi iných servisov. V konaní tak bola spoľahlivo zistená aj výška škody, pričom v žiadnom prípade nemôže ísť o sumu, ktorú zistí zamestnanec žalovanej. V nadväznosti na uvedené preto žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 600,50 eura žalobcovi.

27. Čo sa týka úrokov z omeškania nemožno sa stotožniť s takým výkladom zákona o PZP, že oznámením o poistnom plnení, v rámci ktorého poisťovňa (žalovaná) krátila plnenie splnila podmienky v zmysle § 11 ods. 6 zákona o PZP, a teda nenesie nijakú zodpovednosť za nesprávne zistenie rozsahu plnenia a jeho poskytnutie. Takýto výklad odporuje účelu zakomponovania priameho nároku poškodeného voči poisťovateľovi do vnútroštátnej právnej úpravy. Pripustením tohto výkladu by poisťovne mohli krátiť poistné plnenia v podstate bez akéhokoľvek rizika, pretože ak ich dotknuté subjekty (spravidla po opakovanej vzájomnej komunikácii) aj zažalujú, v zmysle nimi prezentovaného výkladu by sa v omeškaní mohli/mali ocitnúť až právoplatnosťou súdneho rozhodnutia. Ide však o maximálne účelovú argumentáciu. Otázka splatnosti poistného plnenia je totiž upravená v § 11 ods. 7 zákona o PZP, pričom druhá časť tohto ustanovenia sa uplatní len vtedy, ak je v súdnom rozhodnutí zaviazaný na zaplatenie náhrady škody poistený škodca a nie poisťovňa. Opačný výklad by znamenal obsolentnosť § 11 ods. 7 PZP, pretože právo poškodeného uplatňujúceho priamy nárok voči poisťovni je predsa dané inštitútom vykonateľnosti rozhodnutia, a to uplynutím lehoty na plnenie, ktorá je viazaná na právoplatnosť rozhodnutia a nie na doručenie právoplatného rozhodnutia. Pokiaľ teda poisťovňa nespĺní svoj záväzok riadne a včas, t. j. neposkytne poistné plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo žalobcu popri poistnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zákon o PZP v § 11 ods. 8 upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6 zákona o PZP, t. j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezabavuje poisťovňu (žalovanú) povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu, v prípade uplatnenia si skráteného poistného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by nezodpovedal zmyslu a účelu zákona o PZP. Zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému nahradenie škody, a to v čo najkratšom čase. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poistné plnenie prenášala na poškodeného. Podľa názoru súdu práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade skráteného (a tým pádom neúplného) plnenia dostane do omeškania. Obdobný záver vyplýva aj z rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/100/2019 z 21.05.2020 a sp. zn. 2Cob/200/2019 z 29.09.2020. Poisťovne ako právnické osoby súkromnoprávnej povahy majú totiž všetky kapacity na to, aby dokázali preukázaný nárok riadne a včas prešetriť a poskytnúť odborné stanovisko. Je rovnako dôležité zdôrazniť, že poškodení budú mať voči poisťovateľom v drvivej väčšine prípadov postavenie de facto slabšej strany. Je preto nevyhnutné trvať na oprávnenosti nároku poškodeného na úroky z omeškania v prípade nesprávneho posúdenia plnenia zo strany poisťovne, pretože v opačnom prípade by v súvislosti s plnením poškodenému podľa zákona o PZP bol nastolený taký stav, že poisťovateľ, v značnej personálnej aj finančnej presile, by sa svojej povinnosti mohol vyhnúť prostredníctvom vágnej odpovede poškodenému bez hrozby sankcionovateľnosti tohto konania. Nemožno potom hovoriť o preventívnej, represívnej ani satisfakčnej funkcii úrokov z omeškania, pokiaľ pre úplné vylúčenie ich hradenia poisťovateľovi postačuje uviesť dôvody odmietnutia plnenia, a to bez ohľadu na ich kvalitu či opodstatnenosť nároku poškodeného. Akceptáciou stavu tvrdeného poisťovňami by poisťovatelia nemuseli pristupovať k prešetrovaniu poistných udalostí zodpovedne a kvalifikovane a mohli by sa pokúsiť vyhnúť svojej povinnosti poskytnúť plnenie aj v riadne preukázaných prípadoch. Takýto status narúšajúci rovnosť medzi subjektmi súkromnoprávných vzťahov nemôže byť v právom štáte za žiadnych okolností akceptovaný.

28. Žalovaná ukončila šetrenie poistnej udalosti č. 9526803853 (poškodený 1/, suma 426,29 eura) 16.01.2018 a č. 9565561658 (poškodený 2/, suma 174,21 eura) 03.05.2018 - tieto dni oznámila listom adresovaným žalobcovi, že plniť v celom uplatnenom rozsahu nebude. V súlade s predchádzajúcim bodom bola povinná poskytnúť plnenie do 15 dní od skončenia prešetrovania poistnej udalosti a keďže tak neurobila, je od 01.02.2018 v omeškaní s plnením sumy 426,29 eura a od 19.05.2018 v omeškaní s plnením sumy 174,21 eura. Súd preto zaviazal žalovanú aj na zaplatenie úroku z omeškania žalobcovi v žalobcom požadovanej výške 5 % (vo výške zodpovedajúcej nariadeniu podľa bodu 10. tohto rozsudku)

zo sumy 426,29 eura od 01.02.2018 do zaplattenia a na zaplattenie úroku z omeškania v žalobcom požadovanej výške 5 % zo sumy 174,21 eura od 19.05.2018 do zaplattenia.

29. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 a 2 C. s. p., teda podľa zásady úspechu v spore. Žalobca mal v spore úspech v časti o zaplattenie istiny v sume 600,50 eura, čo k žalovanej istine 601,46 eura predstavuje úspech 99,84 %. Žalovaná mala úspech v zamietajúcej časti istiny v sume 0,96 eura, čo k pôvodne žalovanej istine predstavuje úspech 0,16 %. Čistý úspech žalobcu je potom 99,68 % (99,84 % - 0,16 %). Súd preto priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 99,68 %. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia odvolanie na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.